

1. UVOD

1.1. Cilj rada

Cilj rada je objasniti pojam i definiciju lupusa eritematodesa, ukazati na značaj fizikalnog tretmana kod pacijenata sa lupus eritematodes - om u smislu prevencije funkcionalne onesposobljenosti i kroz razne vrste lupusa predstaviti kliničku sliku.

1.2. Definicija

Lupus erythematosus je komplikovano autoimuno oboljenje u kojoj imuni sistem postaje hiperaktivan i napada normalno zdravo tkivo. Odlikuje se multisistemskim kliničkim ispoljavanjem i serološkim nalazom mnogobrojnih autoantitijela.

Lupus dovodi imuni sistem u stanje u kome on nije u mogućnosti da pravi razliku između antigena i zdravog tkiva. Ovo ima za posljedicu da antitijela imunog sistema direktno djeluju protiv zdravog tkiva - *ne samo antigen* - izazivajući oticanje, bol i oštećenje tkiva.¹ Smatra se da u nastanku bolesti ulogu imaju nasljedni i vanjski faktori.

Bolest može zahvatiti svako tkivo ili organ, ali su najčešće pogođeni koža, zglobovi, serozne membrane (pleura, perikard, rijetko i peritoneum), hematopoetsko tkivo, bubrezi, srce, pluća i centralni nervni sistem (CNS).²

1.3. Učestalost

Procjenjuje se da prosječna prevalencija iznosi 50 bolesnika na 100 000 stanovništva, što znači da u prosjeku svaka dvjestapedeseta osoba ima ovu bolest. Statistički podaci iz velikih reprezentativnih urbanih populacija pokazuju da je prevencija veća od 1:2.000. Odnos oboljelih žena i muškaraca iznosi 10 : 1. Oko 85 % bolesnika su žene. Mada se bolest može javiti u svakom životnom dobu od novorođenčadi do duboke starosti, ali je vrh incidencije oboljevanja u generativnom periodu. Najveći broj bolesnika je između 10 i 50 godina. Crnci oboljevaju češće nego pripadnici drugih rasa.

¹ sh.wikipedia.org

² Pilipović, N., Reumatologija (2000 izdanje). Beograd: medicinski fakultet